Pau Vidal a la Biblioteca Bac de Roda

- ***El Bilingüísme mata: del canvi climàtic al canvi idiomàtic***. Barcelona: Pòrtic, 2015
- ***100 insults imprescindibles: dels cretins, tòtiles i poca-soltes a les putes i la seva descendència***. Valls; Cossetània, 2014
- ***Catanyol.es: el catanyol es cura: interferències castellà-català.*** Barcelona: Barcanova, 2012
- ***Aigua bruta***. Barcelona: Empúries, 2007

BIBLIOTECA BAC DE RODA
C. d'en Bac de Roda, 1 bis.
08510. Roda de Ter.
Tel.: 938540077.
A/e:b.rodadeter.br@diba.cat
Web: www.rodadeter.cat/biblioteca
Facebook: www.facebook.com/BibliotecaBacdeRoda
Biblioteca Virtual: http://bibliotecavirtual.diba.cat

BIBLIOTECA
BAC DE RODA

© Biblioteca Bac de Roda, 2016

Diputació Barcelona | Xarxa de Biblioteques Municipals

AJUNTAMENT DE RODA DE TER

Andrea Camilleri

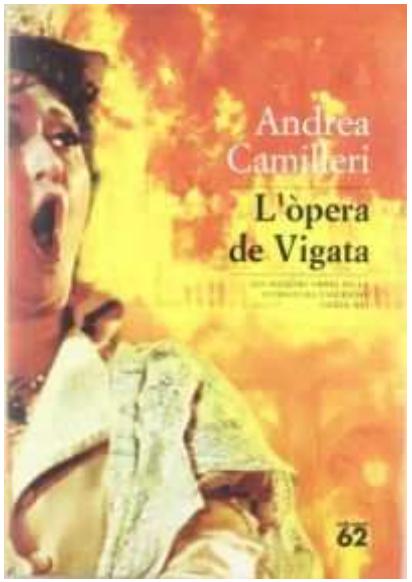

Una escletxa de llum
L'òpera de Vigata

CLUB DE LECTURA 71

19 de juny del 2017

BIBLIOTECA
BAC DE RODA

Vida

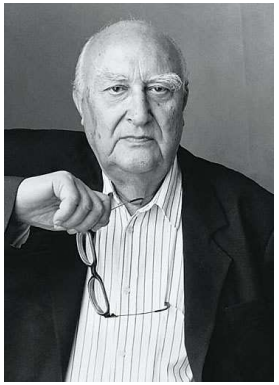

Andrea Camilleri és un guionista, director teatral i televisiu, i novel·lista italià.
Va néixer a 'A Marina (província d'Agrigent, Sicília) el 6 de setembre de 1925.

Ha publicat assajos, cròniques i diverses narracions ambientades en la Sicília de la segona meitat del segle XIX. Però, a partir del 1994, amb la creació del comissari Salvo Montalbano (nom triat com a homenatge a l'escriptor barceloní Manuel Vázquez Montalbán) i la seva sèrie de novel·les policíaques, aquest autor es va convertir en un dels escriptors de més èxit al seu país. El personatge va passar a ser gairebé un heroi nacional a Itàlia i ha protagonitzat una sèrie de televisió supervisada pel seu creador.

Durant quaranta anys va ser guionista i director de teatre i televisió. Camilleri es va iniciar amb una sèrie de muntatges d'obres de Luigi Pirandello, Eugène Ionesco, T. S. Eliot i Samuel Beckett per al teatre, i com a productor i coguionista de la sèrie del comissari Maigret de Simenon per a la televisió italiana, o les aventures del tinent Sheridan, que es van fer molt populars.

El 1978 va publicar la seva primera novel·la, El curs de les coses, la primera d'una sèrie de novel·les històriques ambientades a la Sicília del segle XIX. El 1980, a *Un fil de fum*, ja apareix la ciutat imaginària de Vigata, que protagonitzarà més endavant la saga policíaca de Montalbano.

Les obres de Camilleri són conegudes arreu del món i han estat traduïdes a més de vint llengües. Gaudeixen d'un bon predicament entre els lectors dels Països Catalans i han estat àmpliament publicades per Edicions 62 en traducció majoritàriament d'Anna Casassas i de Pau Vidal, el qual amb la seva novel·la *Aigua bruta* (Premi de Literatura Científica 2006) fa un homenatge a l'autor sicilià en la persona del protagonista, Miquel Camiller, jove lingüista esdevingut detectiu de cop i volta.

Camilleri guanya el IX Premi Pepe Carvalho de novel·la negra que atorga el festival de novel·la negra de Barcelona, BCNegra. El novembre del 2014 va signar el manifest «Deixin votar els catalans», juntament amb altres personalitats internacionals. https://ca.wikipedia.org/wiki/Andrea_Camilleri

Pau Vidal

Va estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona entre 1985 i 1990, on es llicencià en filologia catalana. Guanyà el premi Documenta 2002 amb la seva primera obra, Homeless (que originalment s'havia de dir Home les). Més endavant, gràcies a una altra novel·la –Aigua bruta–, va rebre el premi de Literatura Científica el 2006. Una altra de les seves obres, Fronts oberts, li valgué el premi Marian Vayreda de prosa narrativa el 2011.

El protagonista principal de les dues novel·les que ha escrit és el filòleg i detectiu Miquel Camiller (cognom en homenatge a Camilleri), fervent seguidor del lingüista Joan Coromines.

Pel que fa a la seva dedicació com a traductor, Pau Vidal es dedica sobretot a traduir prosa narrativa de l'italià al català. Amb traduccions de clàssics com El gattopardo, de Tomasi di Lampedusa, un gran nombre de traduccions d'Andrea Camilleri –en particular, del cicle del comissari Montalbano–, també ha traduït llibres d'Antonio Tabucchi, Roberto Saviano i Erri De Luca. La seva tasca es veié guardonada amb el premi Jaume Vidal Alcover de traducció 2011-2012 per la traducció de l'obra I viceré de Federico de Roberto.

Es dedica també a l'enigmística i ha editat diversos llibres sobre aquesta temàtica amb Màrius Serra. D'ençà del juny del 1992, es fa càrrec dels mots encreuats de l'edició catalana del diari El País. Va ser presentador, amb l'Elisenda Roca, del programa de televisió Joc de paraules entre 2004 i 2005, abans de treballar com a guionista de Tot B, un joc del canal barceloní BTV, durant uns quants mesos entre 2005 i 2006.

També ha estat responsable de les seccions de llengua de diversos programes, com ara Els matins, a Catalunya Ràdio, o El cafè de la república, de Joan Barril, a la mateixa emissora.

https://ca.wikipedia.org/wiki/Pau_Vidal_i_Gavian

Pau Vidal parla de Camilleri en un article dins la revista digital *Núvol*.

Vidal, Pau. “Personalment en persona”. [en línia] Núvol (17.12.2012), Disponible a : <http://www.nuvol.com/noticies/personalment-en-persona/> [Consultat: 23 maig 2017]

Andrea Camilleri a la Biblioteca Bac de Roda

- ***Mort mar endins i altres casos del jove Montalbano.*** Barcelona: Edicions 62, 2106
- ***Una escletxa de llum.*** Barcelona: Edicions 62, 2015
- ***La dansa de la gavina.*** Barcelona: Edicions 62, 2012
- ***El vestit gris.*** Barcelona: Edicions 62, 2011
- ***La pista de sorra.*** Barcelona: Edicions 62, 2010
- ***La forma de l'aigua.*** Barcelona: Edicions 62, 2010
- ***El color del sol.*** Barcelona: Salamandra, 2009
- ***No sabeu pas: els amics, els enemics, la màfia.*** Barcelona: Edicios 62, 2008
- ***La pensió Eva.*** Barcelona. Edicions 62, 2008
- ***La muerte de Amalia Sacerdote.*** Barcelona: RBA, 2008
- ***Il colore del sole : romanzo.*** Milano: Mondadori, 2007
- ***Las ovejas y el pastor.*** Barcelona: Destino:2007
- ***La lluna de paper.*** Barcelona: Edicions 62, 2007
- ***Un filo di fumo.*** Palermo: Sellerio, 2006
- ***La paciència de l'aranya.*** Barcelona: Edicions 62, 2006
- ***El primer cas d'en Montalbano.*** Barcelona: Edicions 62, 2006
- ***La concessione del telefono.*** Palermo: Selleiro, 2005
- ***La presa de Macallè.*** Barcelona: Edicions 62, 2005
- ***L'òpera de Vigata.*** Barcelona: Edicions 62, 2004
- ***Un giro decisivo.*** Barcelona: Salamandra, 2004
- ***La forma de l'aigua.*** Barcelona: Edicions 62, 2002
- ***Un fil de fum.*** Barcelona: Edicions 62, 2001
- ***L'excursió a Tíndari.*** Barcelona: Edicions 62, 2001
- ***El curs de les coses.*** Barcelona: Edicions 62, 2000
- ***El lladre de pastissets.*** Barcelona: Edicions 62, 2000
- ***Un mes amb Montalbano.*** Barcelona: Edicions 62, 1999
- ***La concessió del telèfon.*** Barcelona: Edicions 62, 1999
- ***El perro de terracota.*** Barcelona: Emecé, 1999

Opinions

Caterina Briguglia fa un retrat de Camilleri a la rev. *Visat. "Andrea Camilleri"*

Camilleri, home de teatre, converteix el drama humà i social en comèdia, desdramatitza amb la intenció de desemmascarar: dibuixa la corrupció i les actituds mesquines per fer un retrat divertit, i a la vegada grotesc, de la realitat. Un element característic de la narrativa de Camilleri és el de la comicitat, la capacitat de divertir el públic per mitjà d'escenes paradoxals, personatges catastròfics i un llenguatge que, en aquest sentit, juga un paper fonamental d'alliberament del riure. Però ironia no vol dir pas superficialitat. A l'autor li agrada recordar la figura de la trapezista que fa un triple salt mortal amb un somriure als llavis, amb una lleugeresa que amaga deliberadament l'esforç desmesurat que hi ha al darrera. És a dir, rere el riure provocat per les seves novel·les hi ha una feina escrupolosa i pacient. I també una forta i lúcida crítica social: la injustícia és l'eix de totes les seves novel·les i els personatges corruptes són el blanc principal de la seva ironia.
(...)

Camilleri, de fet, té relació amb molts dels seus traductors, que hi recorren en els moments més difícils per interrogar-lo sobre la possibilitat d'una opció o d'una altra.

En definitiva, Camilleri té el luxe de poder supervisar, com un pare atent, algunes de les versions estrangeres de les seves novel·les. Efectivament, a molts països s'han aconseguit versions d'altíssima qualitat que, a més de traslladar magistralment el contingut de partida, han enriquit la llengua i la cultura d'arribada, i d'aquesta manera s'ha realitzat la que per a George Steiner és una de les finalitats últimes de la traducció: «hi ha traduccions que no només il·lustren la vida en la seva totalitat, sinó que, en fer-ho, enriqueixen i amplien les eines de la seva pròpia llengua» (1995: 414). Podem afirmar, sense por d'equivocar-nos, que aquest és el cas de les traduccions catalanes d'Andrea Camilleri.

Briguglia, Caterina. "**Andrea Camilleri"** [en línia] *Visat.* Núm 19 (abril, 2015) Disponible a: < http://www.visat.cat/literatura-universal-catala/cat/autor/226/andrea-camilleri.html> [Consultat: 23 maig 2017]

Un filo de luz / Una escletxa de llum, per Empar Fernàndez

Como otras obras de Camilleri Un filo de luz comienza con una pesadilla que provoca en el comisario Montalbano un vago malestar, una especie de desagradable inquietud que tarda en remitir y que el policía interpreta como una premonición fatal. En un panorama general en el que la inmigración ilegal centra la preocupación del gobierno que prepara apariciones públicas que incluyen el paso por Vigata; Montalbano decide desaparecer y visitar una exposición de pintores italianos del siglo XX. Marian, su propietaria, no tardará en seducir al policía cuya relación con Livia atraviesa, como ya es habitual, momentos delicados.

De nuevo encontrará el lector en la actual entrega todos los ingredientes presentes en novelas anteriores de la serie: los colaboradores policiales habituales, la asistenta, la mesa de Enzo, el puerto, el cangrejo ocasional, la casa de Marinella… Y también como siempre hallará a un comisario profundamente humano y buen conocedor de sus contemporáneos. Quizás también al comisario más indeciso que nunca, más al hombre atribulado y menos al policía capaz de explicar lo inexplicable. Un Salvo Montalbano profundamente introspectivo que acumula, como todos, algunas asignaturas pendientes.
http://properaparadacultura.blogspot.com.es/

L'òpera de Vigata , per Lluís Salvador

La Ópera de Vigata o, más propiamente, *El Cervecero de Preston*, que es su título original, es, dentro de la obra de Camilleri, su novela más conseguida. Está provista de un sentino del humor enorme, matizado por esa sorna siciliana cuyos antecedentes pueden rastrearse en Pirandello y Sciascia. Tiene una estructura perfectamente establecida hacha de saltos atrás y adelante, reminiscente de *Si una Noche de Invierno un Viajero* de Italo Calvino, del que hereda un índice que es una obra literaria y referencial en sí misma y la costumbre de iniciar el capítulo con una frase que incluye el título del mismo. Una novela histórica que reproduce a la perfección la segunda mitad del siglo XIX en Sicilia. Basado en un hecho real, los incidentes producidos durante la representación de la ópera "El Cervecero de Preston" en Caltanissetta (aquí trasladados a la ciudad literaria de Camilleri, Vigata), una ópera impuesta por el prefecto y que, como tal imposición, fue rechazada por la población. Y, sobre todo, una escritura maestra, empleando las variantes dialectales italianas para marcar personalidades de los caracteres literarios, su origen social y su ideología.

Todo ello compone una obra que el lector empieza con una curiosidad que muy pronto se transforma en franca risa, y que después se lee con ojos abiertos como platos, en admiración por la imaginación, el ingenio y la profunda percepción que Camilleri tiene del carácter y la historia sicilianos. (...) *El Cervecero de Preston* es una novela prodigiosa, de las que se escriben pocas en una década. Sardónica, satírica, histórica, social, maestra.

Mención aparte merece la labor del traductor al catalán, Pau Vidal. He mencionado ya que Camilleri emplea los dialectos italianos para marcar personajes, caracteres y extracciones sociales. Pau Vidal se halló en la encrucijada de qué hacer con ellos, y resolvió trasladar esas variantes a las diferentes hablas del catalán. Y consiguió algo maestro, un monumento a la buena traducción y a la vez al respeto a las intenciones originales de Camilleri.
https://lecturaserrantes.blogspot.com.es